

Butlletí Informatiu 518

Inclou la Separata 239: «*Opinions de Bagaria sobre les seves caricatures terrassenques (1907)*»

Activitats

La Vella Quaresma

Mostra d'imatgeria popular del fons "Joan Amades"

Amb la col·laboració de

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Ajuntament d'Ullastrell

Ajuntament de Terrassa

XAC

Xerrada d'inauguració amb l'etnògraf Antoni Serés i Aguilà, el dia 21 de gener a les 7 de la tarda, a l'Aula Magna de la Factoria Cultural

Exposició: del 21 de gener al 20 d'abril de 2022
A la seu de l'entitat, Rambla d'Ègara, 340, 2a La Factoria Cultural de Terrassa

COL·LECCIONISTES DE TERRASSA

dimecres, dijous i divendres, de 6 a 8 de la tarda
altres hores, prèviament convingudes al tel. 609935713

Editorial

Us oferim el *Butlletí Informatiu* del primer trimestre del nou any 2022, que esperem i us desitgem ple de salut per a vosaltres i tothom. La pandèmia ens segueix maltractant i això ens preocupa i ocupa a molts, i comprensiblement fa patir fins a l'angoixa i la por.

Des de l'ACT ens hi enfrontem amb tota la incertesa, com vosaltres, del moment present. S'han acabat els temps de la seguretat i immutabilitat de tants, massa aspectes de la vida quotidiana. No creiem en la predestinació i sí en la llibertat de les persones per llaurar el seu present i el seu futur. La veritat és que tanta malvestat ens ha obert els ulls i desvetllat del somni inconscient del creixement costi el que costi, del consum, de l'exploació de la natura, de la llarga vida, que certament per al primer món ho és al preu de la insolidaritat amb la resta de mortals del món mundial. Paguem les conseqüències d'aquesta injustícia que una minoria tingui el poder sobre la majoria de la humanitat? La resposta és Sí. I com hem de reaccionar? Aprenem la lliçó que o ens salvem tots o tots naufragarem en l'intent. Talment com si visquéssim en una pastera a mercè de les maregasses, vents i focs i tota mena de fenòmens de la natura, que nosaltres no recordem haver tastat mai fins ara.

La revolta i el compromís social i democràtic sense enganys en són la resposta i el canvi de la manera de viure en aquest món n'és la resta, i això només depèn de nosaltres, de tots i cadascun. Siguem valents, fermes i forts en la lluita unitària de totes les dones i els homes que hi estem implicats; ningú se n'escapa! Hem de poder ser lliures en un país lliure i democràtic, lluny de les amenaces i corrupcions de tota índole i de qualsevol dels poders que gestionen el país i el món. Hem de poder decidir, i volem fer-ho, el país i el règim que ens acull o ens hauria d'acollir fraternalment.

I ara anem a les nostres coses, que també ens ajuden a fer un món més fraternal, solidari i social: les tertúlies de l'Associació són un bon recurs per a l'optimisme, la conversa i la cultura, que resol tants problemes de base. Compartir aficions i col·leccions amb els consocis fa que no ens sentim sols i acreix la fraternitat. Col·laborar en les exposicions i participar en les xerrades forma part d'una actitud que hem de conrear. Visitar la Fira Mercat dels dissabtes, que esperem que no s'estronqui de nou, és una ocasió de cultivar les trobades amb d'altres que també ens ajuda a nosaltres i a l'Associació a seguir a la brega per aconseguir la seva estabilitat. De tu depèn. El projecte del Museu del Còmic, bàsicament en mans de l'Ajuntament, és tot un repte que, si tira endavant com esperem, les futures generacions agrairan. Salvar el patrimoni cultural sempre és una obligació que ens hem d'imposar.

I acabem amb aquesta "lliçó de *moralina*", que també necessitem oir-la i valorar amb esperança i confiança.

Com dèiem en començar, que tinguem totes i tots un bon any!

**FIRA-MERCAT
D'INTERCANVI,
PROMOCIÓ DEL
COL·LECCIONISME
I ANTIGUITATS**

A la Rambla d'Ègara
entre la plaça Bonavista i
el carrer Arquimedes
tots els dissabtes de 9 a 14h

ASSOCIACIÓ DE
COL·LECCIONISTES
DE TERRASSA

www.colleccionistesgrupterrassa.wordpress.com

Notícies de dins

Obituari

El propassat dia 1 ens va deixar l'esposa d'en Jaume Bou, soci i col·laborador de l'associació. La Junta va ser present a les exèquies i vam acompanyar al Jaume en la missa celebrada a la parròquia de la Santa Creu, el dilluns dia 10. Jaume estem amb tu i lamentem la pèrdua. Que al Cel ens poguem veure!

Exposició: "La Vella Quaresma"

El proper dia 21 de gener, a les 7 de la tarda, inaugurarem una nova exposició a la nostra seu social.

S'exposaran una quinzena d'imatges dedicades a aquest personatge de la nostra tradició popular, provinents de l'exposició itinerant que el Departament de Cultura Popular de la Generalitat de Catalunya ha preparat amb material del fons Joan Amades.

També hi haurà altres materials complementaris que mostren la vigència actual del personatge en l'àmbit dels contes infantils i de les festes populars.

Així mateix, una altra part de l'exposició mostrarà diversos aspectes que expliquen el que representa aquest període de temps anomenat quaresma, des de la religió, els costums i tradicions a casa nostra, algunes ja força oblidades. Hi trobareu, per tant, explicacions i documentació sobre temes diversos, com ara el precepte del dejuni i l'abstinència, les butlles, la cuina de quaresma, la litúrgia quaresmal a les esglésies, les conferències quaresmals, els sermons, les representacions teatralitzades de la Passió, i altres. En resum, tot un conjunt que pretén mostrar unes pinzellades de la *quaresma* d'ara i d'abans.

El dia de la inauguració ens farà una xerrada Antoni Serés i Aguilar, tècnic de cultura tradicional de la Direcció General de Cultura Popular, Associacionisme i Acció Cultural del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, membre del consell de redacció de la revista *Cavall Fort*, de l'Associació Cultural Joan Amades i col·laborador habitual del programa de ràdio *Fes ta Festa*.

Us hi esperem!

Cesc Comellas, vocal d'exposicions

Fira Mercat d'intercanvi, promoció del col·leccionisme i antiguitats

Entrem en un nou any. Des del març del 2020 vivim hores, dies i mesos en constants canvis, uns canvis que ens obliguen a viure més que mai el present.

Davant tots aquests canvis a les nostres vides, des de l'Associació de Col·leccionistes hem seguit treballant amb totes les mesures covid tant a la seu social com a fora per a la seguretat de tothom. Al llarg del 2021 hem inaugurat exposicions i s'han presentat les dues col·leccions de sobrets de sucre, conjuntament amb Òmnium Cultural, dels cinquanta

primers Premis d'Honor de les Lletres Catalanes. Hem inaugurat també el pessebre en el marc del Cicle de Nadal i hem acabat de fer l'inventari dels còmics. Finalment hem pogut reobrir la Fira Mercat, a la plaça de Ricard Camí, que ofereix més seguretats que el passeig central de la Rambla d'Ègara. Gràcies als socis paradistes que feu possible aquesta Fira Mercat.

Per tant, demano a l'Univers que aquest 2022 ens cuidi a cadascun de nosaltres i que ens protegeixi, que no ens rendim, encara que el camí sigui dur, encara que la por ens truqui a la porta o que el sol s'amagui i el vent descansi.

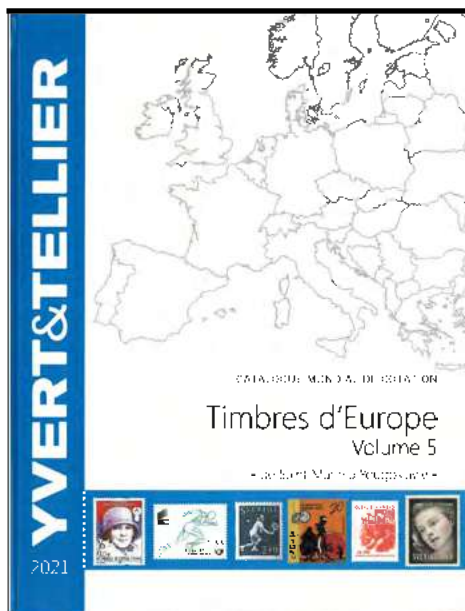
Cada dia és un nou començament i tinc esperances que en aquest nou any tot canviarà: la guerra per la pau, l'odi per l'amor i la ira per la calma.

FELIÇ 2022 i que mai deixem de somiar.

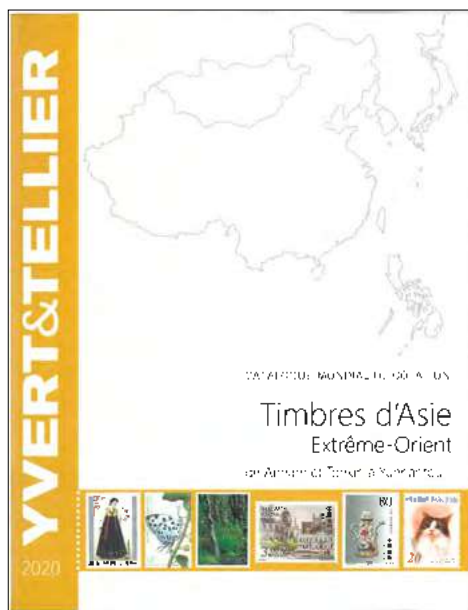
Ester Nosàs

Biblioteca

Hem adquirit recentment dos catàlegs mundials de segells de la prestigiosa editora filatèlica francesa Yvert et Tellier. Es tracta de: *Timbres d'Europe Volum 5 de Saint Marin à Yougoslavie* i *Timbres d'Asie d'Extrem Orient de Annam et*

Tonkin a Yunnanfou. Tots dos són a la disposició dels socis filatelistes. Ambdues obres són catàlegs de referència mundial en el món filatèlic.

L'exposició "El món del còmic i la il·lustració"

El dia 7 de gener d'enguany va quedar clausurada l'exposició que amb el nom "El món del còmic i la il·lustració" hem mantingut oberta des del 15 d'octubre.

L'acte d'inauguració, a l'Aula Magna del Centre Cultural-FACT, va comptar amb una interessant xerrada a càrrec de Josep M. Delhom, propietari de tot el material exposat, que correspon a una part de la seva col·lecció, actualment en fase d'inventari per

part del mateix Delhom amb al·laboració de membres de la nostra associació. Vàrem poder constatar el gran coneixement d'aquest col·leccionista del món del còmic, al qual ha dedicat temps i esforç al llarg de tota la vida.

L'acte, presentat per la presidenta Ester Nosàs, va comptar també amb la presència de la regidora Jennifer Ramírez i els regidors Marc Armengol i Xavier Fernández Rivero. La xerrada del Sr. Delhom va ser seguida d'un interessant col·loqui amb tots els assistents.

Ha estat aquesta una de les exposicions més completes que hem fet a la seu i hem notat l'interès que ha despertat en tothom qui l'ha visitat. Voldríem esmentar especialment una visita col·lectiva d'un grup de socis de l'Ateneu Terrassenc el passat 19 de novembre.

La Xarxa de Televisions Locals va realitzar un parell de reportatges sobre l'exposició. Podeu accedir-hi escanejant aquest codi QR.

Animem des d'aquí tots els socis a visitar amb regularitat les nostres exposicions.

Cesc Comellas, vocal d'exposicions

El Cicle de Nadal

Un any més vam inaugurar aquest ja tradicional cicle el propassat divendres dia 10 de desembre a les 7 de la tarda. Hi van ser presents tots els socis que van voler i poder venir. Vam comptar amb la presència de la regidora Jennifer Ramírez. El pessebre d'enguany és una obra col·lectiva de quatre pessebristes de l'Associació de Pessebristes de Terrassa: Josep Manuel Gómez (EPD) i Albert Martí, la pintura de l'Oriol Ribas i les figures d'en Ricard Huguet. És un pessebre diferent, sense la Sagrada Família, ni el bou i la mula, on a través de la finestra, al fons, trobem els Reis Mags. Un pessebre original que ens complau haver pogut exposar. Un any més, també, es va posar en marxa la llumineta per al sorteig de la magnífica panera i la venda de loteria de Nadal, que enguany la Junta va decidir que tornés a ser la de Madrid. Se n'han venut un total de 510 butlletes, que han suposat, conjuntament amb la llumineta, uns ingressos addicionals a la migrada economia de l'associació.

El número de Madrid, no ens ha afavorit, veurem el 2022. I la llumineta no es va poder adjudicar. La Junta Directiva havia decidit que si això passava l'adjudicariem al número del *Sorteo del Niño* que si es va poder adjudicar a la sòcia Margarida Altarriba. Per acabar l'acte, sota la direcció del secretari Toni Villena, vam cantar les tradicionals nades i tots els assistents van rebre una bosseta amb dolços obsequis.

Els carnets de pertinença a l'Associació

Se n'ha fet una edició degudament plastificada, per a tots i cadascun dels socis. Podeu recollir la vostra acreditació els dies i hores habituals de secretaria: dimecres, dijous i divendres, de 6 a 2/4 de 9 del vespre.

Whatsapp Socis Col·leccionistes

Amb el vistiplau dels socis que s'hi van adherint ja està en marxa, i val a dir que l'èxit ha superat les expectatives.

Per ser-hi ho heu de demanar enviant un correu amb el vostre número de telèfon a l'Associació:

coleccionistesterrassa@gmail.com

És un bon lloc per oferir i/o demanar qualsevol manca de les vostres col·leccions, intercanvis, etc.

Replega 2022 a Montsó (Osca)

Mercès a la disponibilitat del soci Josep Alemany, hem participat per primera vegada com a associació en aquest esdeveniment, que té un llarg recorregut en la historiografia del col·leccionisme. Durant tot el dia vam disposar d'una taula on oferíem els productes que hem editat i rebíem comandes i oferiments de canvi. Tant el soci que hi va anar com la Junta fan una valoració positiva de la presència de l'Associació i desitjaríem poder-la continuar en les properes edicions.

Punts de llibre i xapes de cava

Hem rebut d'un soci el regal de centenars de punts de llibre i xapes, que són a la disposició dels socis que les vulguin. Aquesta mena de deixes ajuden a fomentar el col·leccionisme altruista i a enriquir les col·leccions dels nostres associats.

Valorem la gentilesa del soci

que facilita el conreu gratuït del col·leccionisme. Animem a tots els socis a seguir en aquesta línia sense ànim de lucre i a oblidar l'intercanvi estrictament oneros. Gràcies.

El Troc número 258

Aquesta revista senzilla però potent a Catalunya ha dedicat gran part d'aquest número a la nostra Associació. Us la recomanem i sapiguen que aquesta i totes les que han editat les podeu consultar a la nostra seu.

Notícies de fora

Pau Casals i les Nacions Unides

El 24 d'octubre proppassat va fer 50 anys de l'estrena mundial de *L'Himne de la Pau* per commemorar els 25 anys de l'ONU a Nova York. Amb aquest motiu, el violoncel·lista i director de cor de fama mundial, compromès socialment i política amb la democràcia, va explicar els seus orígens.

El text ha quedat per als annals de la història i també en l'imaginari col·lectiu del Principat.

Casals digué:

"Jo soc català. Avui Catalunya ha quedat reduïda a unes províncies d'Espanya. Però què ha estat Catalunya? Catalunya va ser la nació més gran del món. Us diré per què. Catalunya va tindre el primer Parlament, molt abans que Anglaterra. I fou a Catalunya on hi va haver un principi de Nacions Unides. Totes les autoritats de Catalunya es van reunir al segle XI a Tolosa, una ciutat que avui pertany a França, però que abans era de Catalunya, per parlar de pau. Sí, al segle XI! Pau al món, perquè Catalunya ja estava en contra de la guerra, contra allò que les guerres tenen d'inhumà!"

Aquelles paraules, pronunciades en un anglès molt clar i fort per un home tan gran, van causar un enorme impacte i les portades dels diaris nord-americans del dia següent se'n van fer especial ressò. Aquest cop, sí que destacaven la catalanitat de Pau Casals i la seva lluita constant per la pau al Principat i al món.

"L'estatut del 1932 com a via per arribar al ple reconeixement del dret d'autodeterminació", l'acord en la qüestió nacional del 7 de novembre.

Fotografia de Pau Casals a l'ONU

Aquell 7 de novembre —que no era la primera data prevista, ja que la policia havia avortat una reunió constitutiva que es volia fer a l'església de Crist Rei, a la Sagrera, el 23 de maig— Andreu i Abelló va ser l'encarregat d'inaugurar amb un discurs la primera sessió plenària de l'Assemblea. El fet que el primer a parlar fos un antic diputat del Parlament de Catalunya, elegit el 1932, traçava una línia de continuïtat amb l'etapa republicana, abatuda pels feixistes.

Va dir: "Tots nosaltres, en les difícils circumstàncies que es viuen al nostre país, hem fet un llarg camí unitari perquè tenim el ple convenciment que sols coordinant l'esforç de les masses treballadores més actives, de les joventuts, que representen les noves generacions que es van incorporant a la vida ciutadana dels camperols, dels estaments professional i intel·lectual, de tots els grups polítics, dels moviments ciutadans i personalitats destacades en la història política i social del nostre país, podem aconseguir recobrar la dignitat i la llibertat de Catalunya."

Pau Donés a la filatèlia

El malaguanyat cantant i compositor líder de *Jarabe de Palo*, que va lluitar contra el càncer i va convertir la seva lluita en la de tots, ens va deixar ara farà un any i mig. Correos ha editat un full bloc en un format de 150 x 104,5 mm que conté un segell de 33,6 x 24,6 mm i un valor facial de 5,80 euros. Se n'ha fet una tirada de 125.000 fulls. Aquest segell, com totes les edicions dels darrers anys, rarament el trobareu franquejat en trameses postals, ja que darrerament s'ha imposat a les oficines de l'ens postal el franqueig en tires adhesives de paper en blanc. Un flac favor al col·leccionisme filatèlic, i no podem evitar pensar que el que interessa a l'ens és esprémer el món dels col·leccionistes. Han tingut el detall de destinar un 3% de la seva venda al projecte que va impulsar el mateix Donés "Vivir es urgente. Pau", lema que consta a la samarreta del cantant en el full emès.

Extret d'*El Eco Filatélico*

Georges Brassens

França ha dedicat un segell a aquest autor i cantant de primer nivell. Brassens va néixer el 1921 al Languedoc-Rosselló (Catalunya Nord). Va guanyar el Premi Nacional de Poesia el 1967 i ha estat un exponent de la cançó francesa i dels moviments de protesta, que va inspirar altres cantants d'arreu. A Catalunya, als anys setanta del segle passat va tenir la seva influència en la Nova Cançó: Josep Maria Espinàs i Joan Manuel Serrat, entre d'altres. A casa nostra, a Terrassa, amb en Miquel Pujadó, i a les Espanyes amb Paco Ibáñez i d'altres. Va musicar poemes de Louis Aragon, François Villon, Victor Hugo. Un càncer se'l va emportar el 1981.

Extret de *Revista de Filatèlia*

Nou director de Filatèlia de Correos

Jordi Escruela Soldevilla ha estat nomenat recentment nou director de Filatèlia de Correus. Escruela és un barcelonès enginyer químic per la Universitat de Barcelona amb gran experiència en empreses i noves tecnologies. Li desitgem tot l'èxit que mereix a favor del col·leccionisme filatèlic.

Extret de *Revista de Filatèlia*

Els socis ens escriuen

L'absurda valoració de les postals antigues

Per **Jordi Robirosa Dejean, periodista**

Vagi per endavant que jo no soc cap expert, però sí crec que puc donar la meua opinió per ser com soc: un curiós observador del món del col·leccionisme.

Crec que ja vaig explicar en el xat Socis col·leccionistes que d'un breu temps ençà compartim -i que, ves per on, ha tingut un èxit notabilíssim, que ha revifat l'esperit de grup dels molts que s'hi abonem-; ja vaig explicar, dic, que jo adquireixo postals antigues, però només de llocs on he estat. I el que m'agrada és fer fotografies dels indrets exactes que algú va reproduir per fer-ne una postal cent anys enrere.

Això ha fet que hagi adquirit postals en llocs tan diversos com ara Lió, Toronto, Belgrad, Jerusalem o Berlín, per exemple. El denominador comú és que m'han costat barates, un parell d'euros cadascuna com a molt. Així doncs, aquesta meua afició és curiosa, particular i, sobretot, barata.

Explico tot això perquè al·lucino quan veig els preus que es demanen al nostre país per postals antigues: algunes arriben als 50 o 60 euros, fins i tot com si fossin peces gairebé úniques quan, evidentment, es tractava de produccions industrials amb un tiratge considerable. No sé, potser alguna cosa escapa al meu magí i potser algun dels nostres consocis podrà fer-me'n clarícia; potser sí, però ho dubto.

I ja sabeu el meu raonament: no cedir a les preses de pèl, mai. Imaginem-nos que soc al davant d'un lloc que m'agrada especialment: poso per cas el port de Reig, al Port de la Selva. Em fa il·lusió comprar una postal antiga del lloc i vet aquí que em demanen 30 euros per una. I jo responc:

- *Massa car*
- *Quant me'n dona?* —em demanen.
- *Tres euros, com a molt* —reblo.
- *Impossible*
- *Doncs ja se la pot pintar a l'oli* —acabo.

I els 30 euros, amics, me'ls gasto en un bon dinar a Ca l'Herminda. Oi que m'enteneu?

Les nostres dèries

Manel Ros Calsina

entrevista a **Josep Comerma i Barceló**

“El món de l'antic Egipte em va enganxar de jove i ja no l'he deixat”

Josep Comerma i Barceló (Terrassa, 1955) als 13 anys ja tenia clara la seva vocació per la medicina. Així, després d'estudiar a l'Escola Pia de Terrassa i a l'Acadèmia Peñalver de Barcelona, va entrar a la Facultat de Medicina de Barcelona, on va cursar la llicenciatura i posteriorment va fer les especialitats de Medicina Preventiva i Salut Pública i de Medicina Familiar i Comunitària. Professionalment va treballar quatre anys a l'Hospital Mútua de Terrassa, nou anys al CAP de Can Deu de Sabadell en unes condicions socio sanitàries gens fàcils i, des del 1993 fins la seva jubilació, el 2019, a la sanitat pública, va treballar al CAP de Sant Llàtzer de Terrassa. També ha estat vicepresident (1984-87) de la delegació del Vallès Occidental de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i Balears mentre va tenir seu a Terrassa. Actualment, segueix exercint a la seva consulta privada tractant, sobretot, problemes cardiovasculars i d'hipertensió.

A banda de la seva intensa tasca professional, és soci veterà del Centre Excursionista i, a més de nombroses sortides i excursions, confessa haver gaudit de bones tertúlies amb un bon grup d'amics del Centre. D'altra banda, va participar força anys a l'entitat filantròpica Rotary Club. També li agrada la pintura, sobretot de diversos pintors locals relacionats amb els Amics de les Arts.

Quan i com va sorgir la seva afició per l'antic Egipte?

De jove vaig llegir el llibre *Dioses, tumbas y sabios* de l'escriptor alemany C.W. Ceram i em va impressionar molt. Es tracta d'una obra de divulgació històrica sobre el món de l'arqueologia de les civilitzacions antigues (Grècia, Egipte, Mesopotàmia i d'altres). També recordo que quan tenia 18 anys la meua noia em va regalar el llibre *Descubrimiento de la tumba de Tutankamon*, de Howard Carter, i em va acabar d'enganxar. És un llibre extraordinari que us recomano. Des d'aleshores, i de forma intermitent segons la meua disponibilitat de temps lliure, m'he anat documentant i formant sobre l'apassionant món de l'egiptologia.

Encara hi ha molts misteris per aclarir de la història de l'antic Egipte?

Sí, la civilització egípcia abraça un període de quasi 5.000 anys i, malgrat les grans descobertes que s'han produït, encara queda molt per conèixer. Personalment, m'interessen els coneixements obtinguts des d'una recerca científica i crec que s'han de defugir les teories esotèriques i misterioses.

Els coneixements que va assolir aquesta civilització van ser realment extraordinaris, oi?

Efectivament, els egipcis van assolir un nivell de coneixements molt important en diverses disciplines com ara l'astronomia, la medicina, la tecnologia, les matemàtiques, etc. De cada una d'aquestes especialitats s'han escrit i es poden escriure encara molts llibres. En el cas de la medicina, és evident que tenien coneixements d'anatomia que els permetien realitzar momificacions, però també tenien grans mancances, perquè per exemple atribuïen l'ànima i el coneixement al cor i no al cervell. Per tant, no cal exagerar les seves capacitats tècniques ni donar valor a algunes explicacions de tipus màgic.

Ens podria fer cinc cèntims de la seva formació en aquestes matèries?

Tot i que em considero un egipòleg aficionat, des de l'any 1992 soc soci de la **Societat Catalana d'Egiptologia (SCE)**. Inicialment, hi vaig entrar per la meua relació personal amb el seu fundador i president,

el Dr. Josep Padró, que va ser el primer catedràtic d'Egiptologia d'universitats espanyoles. Es tracta d'una societat científica molt relacionada amb la Universitat de Barcelona i també col·labora amb la Universitat de Montpeller. A més de tot el que es pot trobar al web (www.egiptologia.cat), destaca el seu butlletí anual *Nilus*, amb continguts molt interessants.

Actualment som uns 250 socis i, malgrat que la mitjana d'edat és força alta, cada setmana organitzem seminaris i conferències. Des de la meua jubilació tinc més disponibilitat i pertanyo a la Junta Directiva, de la qual també forma part el terrassenc i gran egiptòleg aficionat Pere Simó.

Ha tingut l'oportunitat de visitar Egipte?

El meu primer viatge va ser l'any 2006 i, posteriorment, he tingut l'oportunitat de tornar-hi diverses vegades. La veritat és que Egipte és un país complicat, força caòtic i amb problemes de seguretat. En el meu cas, sempre hi he anat en viatges organitzats per la SCE, cosa que facilita molt tota la logística. A part de les visites a les piràmides, tombes i temples més coneguts, destacaria les visites al jaciment arqueològic de la nostra Societat a la població d'Oxirrinc, que ja té 30 anys d'activitat.

En general, en quin estat de conservació es troben les obres artístiques i altres materials recuperats?

Històricament, les restes i obres artístiques d'Egipte han sofert moltes destrosses i espolis. Durant molts anys no es valoraven i es van vendre moltes peces a col·leccionistes i museus estrangers. Actualment està molt més controlat i ara, amb l'ajuda de grups inversors japonesos, estan acabant de construir un nou gran museu a Gizeh, molt modern i espectacular. S'espera que el podrien inaugurar l'any vinent perquè el 2022 coincidirà amb el centenari de la descoberta de la tomba de Tutankamon i amb els 200 anys del desxiframent dels jeroglífics per part del francès Jean-François Champollion.

En tot cas, tot el patrimoni i art egipci es troba molt dispersat arreu del món, oi?

Efectivament, podem trobar grans obres en museus de tot el món. A Catalunya, destaca especialment el **Museu Egipci de Barcelona**, creat per la iniciativa particular de l'empresari Jordi Clos. També cal anomenar el **Museu de Montserrat**, amb una important col·lecció de materials arqueològics del Pròxim Orient (antiga Pèrsia, Mesopotàmia i Egipte) aplegats en gran part pel monjo Pare Bonaventura Ubach a començaments del segle passat (la nostra societat va fer el catàleg de la col·lecció egípcia). A més d'aquests dos, també caldria anomenar el **Museu Víctor Balaguer de Vilanova** gràcies a la donació d'Eduard Toda, primer egiptòleg català i, finalment, el **Museu d'Arqueologia de Catalunya**.

A la resta d'Espanya, destaca el **Museo Arqueológico Nacional de Madrid**, en el qual treballa com a conservadora de la col·lecció egípcia l'Esther Pons, companya de la nostra Societat. Finalment, és curiós indicar que el més important d'Europa, pel que fa a nombre de peces, és el **Museu Egipci de Torí**.

En el seu cas col·lecciona alguna mena d'objectes relacionats amb l'antic Egipte?

Actualment, dispenso d'una biblioteca especialitzada d'uns 200 llibres. A Barcelona, hi havia la llibreria Mizar, especialitzada en aquests temes, però va tancar l'any passat.

Entre els llibres més destacats de l'egiptologia cal anomenar la *Description de l'Égypte* (1809 – 1829), del qual malauradament no dispenso, una col·lecció de publicacions que van donar una descripció científica completa de l'antic Egipte. És fruit del treball d'aproximadament 270 "savis", que van acompanyar Napoleó Bonaparte a la campanya d'Egipte.

També tinc algunes reproduccions d'algunes figures com: *ushabtis* (figuretes funeràries), déus egipcis, escarabats sagrats, amulets, etc.

Encara li queda temps per fer actes de divulgació de tots aquests coneixements?

He realitzat algunes seminaris i xerrades a l'Associació ACTES d'alumnes de la Universitat de la Gent Gran (UPC), a l'Aula Gran, al Rotary Club..., però fins ara no he tingut l'oportunitat de fer cap exposició sobre el meu fons particular.

Potser haurem de buscar una fórmula per organitzar-la amb la nostra Associació...

El col·leccionisme a Internet

Per **Santi Rius**

srcterrassa@gmail.com

Teatres de paper

L'origen d'aquests teatres de paper el trobem en els anomenats diorames, que van ser molt populars el segle XVIII.

Els diorames eren unes làmines on apareixien representats en diferents plans uns decorats i uns personatges. Al desplegar els fulls, els elements que formaven una escena es presentaven en diferent pla, reforçant la impressió de volum i profunditat gràcies a la seva visió tridimensional. I s'hi reproduïen escenes bíbliques, pessebres i batalles famoses.

Aquests teatres es van començar a conèixer a Anglaterra a principis del segle XIX i es van popularitzar després per tot Europa.

Eren teatres petits de sobretaula i totes les seves peces venien en làmines de colors (litografies) que s'havien de retallar i enganxar sobre cartró o en làmines fines de fusta.

S'atribueix la seva invenció a William West, un impressor que l'any 1808 va encarregar a John Kilby unes estampes de teatre juvenil que van tenir molt èxit.

Green, que era un aprenent en el taller de West, al veure que hi havia molta demanda d'aquest article es va dedicar a comercialitzar el 1812 el primer frontal en forma d'escenari de teatre, idea que va aprofitar el seu cap per llençar al mercat uns teatres amb escenaris, personatges, llibrets i bastidors, i que va batejar com a "Juvenil Drama", nom amb què avui encara es coneixen.

Les figuretes dels personatges portaven unes tires de cartró o de ferro per poder-les manipular durant l'actuació. Va tenir tant d'èxit que es venien façanes de teatres, decorats, figures i textos per representar les obres.

Si bé inicialment aquests teatres estaven destinats als més jovenets de la casa, es van utilitzar per a tot tipus de públic i es representaven des de contes a òperes o obres de grans mestres com Shakespeare o Jules Verne.

Molts d'aquests teatres tenien dues parts: una amb l'espai per al públic en forma de ferradura amb el patí de butaques o platea i amb llotges al seu voltant a diferents nivells, i l'altra que corresponia a l'escena i que és on es representava l'obra. N'hi havia amb molts detalls, com telons o espais per a l'orquestra.

A Alemanya els Scheiber varen ser els grans difusors d'aquest tipus de teatres. Johann Ferdinand Schreiber (1809-1868), que tenia un negoci d'impressió de litografies, va ser el fundador d'aquesta saga familiar. El seu fill Ferdinand va fabricar grans escenaris i

el 1831 va començar a imprimir sèries de làmines litografiades amb contes infantils.

A Espanya la producció dels teatres es va començar a Catalunya, on Joan Llorens i Antón Bosch en varen ser els precursors. Després, Paluzie i Seix Barral, editors de llibres escolars, van prendre el relleu i van fabricar productes molt ben fets. El 1915, Seix Barral va comercialitzar el Teatre dels Nens, amb 10 models d'escenaris diferents, amb grans decorats plens de detalls. També va editar 23 obres que es podien representar en aquests teatres.

I comencem el recorregut virtual visitant el web de Lucía Contreras, <http://www.teatritos.com/>, una col·leccionista molt ben documentada, en què podrem veure molts dels seus teatres i obtindrem informació d'altres països. I si en voleu comprar, us recomano que entreu a la botiga en línia <http://www.teatritos.com/esTIENDA/productos.html>

També podem entrar a l'espai d'en Joan salvador, on gaudirem de models de teatres que ens podem fer nosaltres mateixos: <http://www.joansalvador.com/category/teatros-de-papel/>

Per als que vulgueu conèixer altres cultures, us recomano llegir aquest article que parla dels kamishibai, que és la paraula en japonès per anomenar els teatres de paper: <https://kamishibai.educacion.navarra.es/que-es/> I si us han agradat, en podreu comprar a <https://kamishibai-universe.com/es/>

Us imagineu un teatre de paper dins d'una caps de llumins? Doncs si voleu veure-ho entreu aquí: <https://soficoandmum.com/category/teatros-de-papel/>

I per als manetes us recomano un espai per construir-ne i ser molt creatius: <https://lecoledepapier.com/talleres/los-teatros-de-papel/>

Tampoc podeu deixar de visitar un espai anglès on trobareu de tot sobre els juvenils drames <https://www.juvenile-drama.com/>. I si us han agradat molt i en voleu comprar, ho podreu fer a <https://www.amazon.co.uk/Toy-Theatres-World-Peter-Baldwin/dp/0302006141> o a <https://www.pollocks-coventgarden.co.uk/categories/toy-theatres/>

Finalment, us recomano que visiteu aquest blog ple d'articles molt interessants: <https://toytheatres.wordpress.com/author/toytheatres/>

Personatges de teatrillo.

Teatrillo Seix Barral.

Per saber-ne més

Els amics de la novel·la popular i *Le Rocambole*

per Santi Palos

L'èxit de la sèrie de televisió *Lupin* ha propiciat la primera traducció al català del conjunt de novel·les (18), narracions (34) i obres de teatre (5) que l'escriptor francès Maurice Leblanc va escriure, entre 1907 i 1941, amb el personatge d'aquest "senyor lladre" que ha inspirat, tot modernitzant-lo, la producció de Netflix: *Arsène Lupin contra Herlock Sholmès* (Edicions de 1984). És la segona de les novel·les, i cal suposar que ha estat triada pel ganxo que suposa l'enfrontament amb qui ja llavors era el detectiu de ficció més famós (al qual Leblanc va deformar el nom per estalviar-se l'enfrontament amb el seu creador, Arthur Conan Doyle). L'inesperat retorn d'Arsenio Lupin (tal com l'havíem conegut, alguns, a la dècada de 1970, en aquells llibres de negres cobertes de Tusquets, d'altres en edicions més antigues) ha fet que aficionats i col·leccionistes de literatura popular recordessin, o els vingués a esment, que França ha estat un territori fecund i capdavanter en aquest àmbit; justament on es va encunyar el terme "fulletó" (*roman-feuilleton*) per tal d'anomenar la narrativa de ficció que, d'ençà de les primeres dècades del segle XIX, va començar a ser publicada en lliuraments pels diaris i revistes, però també en quaderns i fascicles independents.

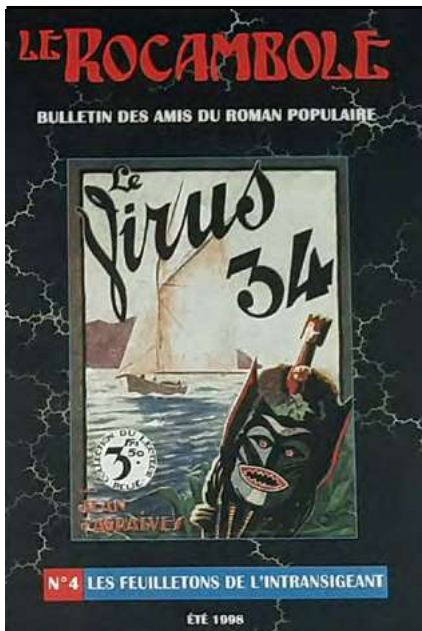
A l'Estat espanyol, en castellà, se'n va publicar molta, de novel·la popular francesa, de *feuilleton*, a partir de l'èxit que tingueren a la dècada de 1840 les traduccions de *Les mystères de Paris*, d'Eugène Sue (que generà aviat una rèplica local, *Barcelona y sus misterios*, d'Antonio Altadill y Teixidó, que també fou un *best-seller* del seu temps) i *Les trois mousquetaires* d'Alexandre Dumas, aquesta sortida el 1845, només un any després de l'edició original, i fins a la Guerra Civil. Dumas, Ponson du Terrail (autor de la sèrie de *Rocambole*, un altre heroi lladre), Fortuné de Boisgoverny, Paul Féval, Gustave Le Faure, Gustave Aimard, J.H. Rosny, Xavier de Montépin, Marc Mario, Émile Gaboriau, Paul d'Ivoi i més autors francesos de "popular" van ser força llegits, en aquest període que abasta gairebé un segle; per descomptat també *Julio Verne*, que comença en vida i molt aviat a ser traduït al castellà (en català no ho serà fins a la dècada de 1920). És un flux que queda estroncat, per causes diverses, després de 1939¹.

¹"En aquellos años se editaba en España literatura de aventuras francesa, italiana, inglesa, eslava y alemana. Tras nuestra Guerra Civil y la II Guerra Mundial solo quedaron disponibles -y en colecciones juveniles- Karl May por Alemania, Salgari por Italia y Verne y Dumas por Francia. Todo lo demás fue anglosajón. El éxito de lo anglosajón mandó al pudridero del olvido toda una serie de clásicos de la aventura aún por recuperar", escriu Alfredo Lara López a "La novela de aventuras", article inclòs al llibre *La novela popular en España*, Ediciones Robel, 2000.

Portada de la revista *Le Rocambole*.

Aquestes edicions castellanes centenàries (col·leccions com ara "La novela ilustrada", dirigida per Vicente Blasco Ibáñez, o "La novela de ahora", que tenia periodicitat setmanal) encara són buscades i llegides pels "fulletóferits", per la senzilla raó que, de bona part d'aquestes obres, no n'hi ha hagut de posteriors. Als lectors i col·leccionistes d'aquesta literatura cal recomanar-los l'Association des Amis du Roman Populaire (AARP) i la seva meravellosa revista, *Le Rocambole*. Fundada el 1984, aquesta entitat amb seu a Maurepas (regió de Picardia) va començar traient dues publicacions: *Tapis-Franc*, que presentava treballs universitaris de recerca, i un *Bulletin* dedicat bàsicament a la informació i la publicació de documents, textos inèdits i bibliografies. L'any 1997 van decidir unificar-les amb la creació de *Le Rocambole*, que, tot i posar *bulletin* al seu subtítol, és una revista en format llibre (14 per 20 centímetres), feta amb una passió immensa i tota l'erudició i el rigor científic possibles pel *roman populaire* i el *roman feuilleton*, i els territoris literaris que hi puguin fer frontera. Cada número presenta un dossier sobre un tema, complementat amb articles i crítiques i

Portades de la revista Le Rocambole.

ressenyes de llibres, exposicions i activitats. El darrer, amb data del passat mes de juliol, és doble (95-96) i presenta un extens estudi sobre la novel·la popular i la Commune de París, primer i efímer intent de socialisme democràtic que l'any 2021 en va fer 150. Altres dossiers han estat dedicats a escriptors (Ponson du Terrail, Eugène Sue, Emilio Salgari, Jules Lermine, Enid Blyton, Gustave Aimard, George le Faure, André Laurie, els "cosins de Jules Verne"), editorials, col·leccions i publicacions, o bé a temes ("Napoleon et le roman populaire", "Les reducteurs du textes", "Les aventuriers du Pôle", "Feuilletons & séries TV", "Dumas et le théâtre", "Le roman populaire en Grèce", "Maurice Leblanc sans Lupin"). En cada número de Le Rocambole hi ha molt per llegir (la lletra és petita) i descobriments incessants.

L'activitat dels Amis du Roman Populaire va molt més enllà d'aquesta revista de periodicitat més o menys trimestral. L'associació també publica dues col·leccions de llibres, la "Bibliothèque du Rocambole", que reedita *textes rares* (només

de les sèries de Verne i Terrail en porta onze i tretze respectivament) i "Études populaires", organitza exposicions, conferències i jornades d'estudi i, amb la col·laboració de la Universitat de Picardie-Jules Verne manté el Centre Rocambole (Centre de Ressources International du Roman Populaire). Una tasca impressionant per la quantitat, la qualitat i la continuïtat que va tenir en René Guise (1932-1994). Professor de Literatura Moderna a la Universitat de Nancy-II, René Guise va ser un dels fundadors de l'AARP, però també el creador tant del Centre de Recherches sur la Littérature Populaire d'aquesta universitat com de la Bibliothèque Européenne du Roman Populaire, ubicada al petit municipi de Laxou, a la qual va fer donació del seu arxiu d'uns cinc mil documents, amb què va ser inaugurada l'any 1991 (un fons que ha anat enriquint-se al llarg dels anys fins a arribar als vint mil títols). "Malgrat el seu fenomenal èxit, la novel·la popular no ha conquerit el lloc que li pertoca en la literatura. Durant molt de temps se l'ha criticat, ignorat o menyspreat perquè anava destinada a les classes treballadores. Sovint ha estat qualificada de "paraliteratura", o pitjor encara, d'"infraliteratura". Pren avui la seva revenja, ja que els col·leccionistes la busquen i els investigadors li dediquen treballs", llegim al web d'aquesta biblioteca.

"El segle XXI veurà, sense cap mena de dubte, un increment fenomenal dels estudis sobre el 'popular', la seva literatura, la seva novel·la, la seva història, les seves edicions", escrivia Jean-Luc Buard a l'editorial del primer número de *Le Rocambole* (primavera de 1997), i el temps li ha donat la raó, si més no pel que fa al seu país. L'AARP no és l'única associació dedicada al tema a França, on existeix una atapeïda xarxa d'entitats, lectors, col·leccionistes, investigadors, biblioteques, llibreries, publicacions i webs, i molta afició i molt interès per conservar i estudiar aquest àmbit de la cultura. Tot això, de Catalunya estant, i encara més si ho mirem des de la perspectiva de la literatura en llengua catalana, fa molta enveja i ens revela que, en aquest territori, gairebé tot està per fer. Encara que existeixen estudis (*Bibliografia de la novel·la sentimental publicada en català entre 1924*

i 1939, de Núria Pi, amb un capítol que sintetitza força bé la història de la literatura "consumista"), poc difosos i alguns encara inèdits ("Buidatge de la revista *Llegiu-me* 1926-1928), de Lluïsa Parés), assenyalaré tres elements que testimonien el paisatge desèrtic d'aquest territori literari. El més clamorós és el fet que, de Josep Maria Folch i Torres, ni les seves novel·les de "viatges extraordinaris" inspirades per Verne (*El gegant dels aires*, *La família capità Delmar*), amb bons resultats, ni els dos magnífics westerns que va escriure (*Per les terres roges* i *El rei de les muntanyes blaves*) fa quaranta o seixanta anys que no es reediten. També podríem referir-nos a l'oblit absolut dels autors de les col·leccions populars de "novel·la antimodernista", que foren tan llegits, en català, a finals del segle XIX i començaments del XX, i perfectament assimilables a alguns dels escriptors que mereixen l'interès de *Le Rocambole*, o que encara no existeix en català la sèrie de novel·les de Tarzan, traduïda a més de cinquanta idiomes, amb milions d'exemplars venuts a tot el món. La primera, *Tarzan of the apes*, que Edgar Rice Burroughs va publicar l'any 1912, trigaria 85 anys a arribar al català. I *Tarzan de les mones*, editada el 1997 per Edicions la Magrana en una col·lecció juvenil, no va tenir continuïtat: les altres vint-i-tres novel·les de Tarzan (i també els nombrosíssims pastitxos del quart personatge de ficció més adaptat al cinema) segueixen inèdites en català. En gairebé tots els seus fronts, la novel·la popular és encara, aquí, una assignatura pendent, que ha de conquerir el lloc que li pertoca.

Reutilitzem, reutilitzem, que el món s'acaba

per Martí Estruch Axmacher

Un al·legat personal i transferible a favor del reciclatge, el reaprofitament, l'intercanvi, la segona mà i la tercera i quarta vida dels objectes

Ara que s'acosta Nadal, festa grossa dels excessos i el consumisme, i aprofitant la confluència astral amb l'anunciada escassetat de matèries primeres i per tant de productes manufacturats, vull fer un al·legat personal i transferible a favor del reciclatge, el reaprofitament, l'intercanvi, la segona mà i la tercera i quarta vida dels objectes. Parlem molt del reciclatge de residus i massa poc del reciclatge d'elements que podrien tenir encara una llarga vida si no fos que la nostra societat capitalista ens obliga a renovar-ho tot constantment.

Una de les coses que sempre m'han impressionat quan he visitat països de l'anomenat tercer món és que allà no es llença res. Tot s'aprofita. Alguns fins i tot en fan ciència: l'enginyeria cubana és l'art d'adobar estris i aparells a partir de peces recuperades. Al país veí, a Nicaragua, ja no recordo ben bé per quin motiu, vam anar a visitar una deixalleria a camp obert, on els camions d'escombraries abocaven les deixalles. Doncs bé, ni els zopilots, els voltors locals, no hi trobaven res d'aprofitable.

El contrast amb els nostres contenidors d'escombraries i reciclatge fa feredat i per això a les grans ciutats hi ha autèntics exèrcits de gent que es dedica a extreure'n allò que encara és menjable, vestible o aprofitable. I llegible, és clar. A Barcelona no és estrany de trobar muntanyes de llibres al costat dels contenidors, perquè el pis s'ha fet massa petit o fruit d'una mudança massa estressant per a trobar-los un lloc millor. Qui diu una muntanya de llibres diu tots els toms de la *Gran Enciclopèdia Catalana* o la col·lecció sencera del *Cavall Fort*. Quin mal al cor!

La veritat és que, sense necessitat de furgar, només obrint els ulls, al voltant dels contenidors s'hi poden trobar autèntics tresors. Un vaixell de fusta de joguina preciós, fet a Hamburg, i un tren elèctric de la marca Märklin que funciona perfectament són les meves darreres troballes. Hi ha gent a qui fa molta angúnia agafar coses abandonades del carrer. A mi crec que no me n'ha fet mai, però després de veure *Els espigadors i l'espigadora*, de la francesa Agnès Varda, encara menys. Aquest fantàstic documentari mostra la vida de tot de gent que es dedica a recollir coses i menjar, i n'han fet filosofia de vida. De fet, nord enllà, a països com França, Alemanya i Holanda, la cultura de la segona mà triomfa molt més que aquí.

No pretenc que tots plegats ens dediquem a regirar la brossa i encara menys que ens transformem en Diògenes acaparadors d'andròmines. Però sí que m'agradaria que fóssim més conscients de què, com, quan i quant consumim. Ningú no ens ensenya a fer-ho i en canvi de ben petits ens n'inculquen el desig i la necessitat. Cal tenir vint parells de sabates? Cal renovar un jersei perquè

Aparador de la botiga de revendes CashConverters.

comença a fer boletes? Cal tenir la casa plena de llibres que amb sort llegirem un cop a la vida? Cal canviar el mòbil o el portàtil cada dos anys? Cal que un nadó que en un tancar i obrir d'ulls creixerà un pam tingui peces de roba noves que costen més de trenta euros?

La crisi econòmica i les noves tecnologies van a favor dels qui volen (o no tenen més remei que) reciclar i reaprofitar. Amagades entre les botigues clàssiques, hi ha tot de botigues menys visibles que miren d'allargar la vida de roba i d'objectes. A Barcelona, Humana, Cash Converters, Re-Read o Llibres Solidaris fan companyia a les botigues de roba *vintage* de Gràcia, els Encants i els mercats de segona mà de cap de setmana, com el Flea o el Lost&Found. D'una altra banda, les noves tecnologies han creat imperis digitals com Wallapop, Vibbo, eBay i Milanuncios. Però a Internet també hi ha petites xarxes d'intercanvi de productes entre veïns, o de venda de roba entre mares, o grups com un que ha creat l'AFA de la nostra escola, en què cada dia canvia de mans una dotzena de productes infantils gratuïtament.

A més, sovint, el fet de reciclar incorpora sorpreses i tresors. Fa pocs mesos, voltant pel mercat que el diumenge al matí omple la plaça de Catalunya de Girona, vaig trobar un llibre de Joan Alavedra que porta per títol *Conxita Badia, una vida d'artista*. És la biografia d'una soprano tan bona com desconeguda, professora de cant d'artistes com Montserrat Caballé. A mi me la va fer descobrir la seva besneta, Mireia Domènech, quan em va regalar un DVD amb un documental sobre l'artista que després va emetre TV3. No vaig dubtar gens a pagar els tres euros que costava el llibre i, una vegada a casa, vaig trobar a dins el tresor: el programa de mà d'un concert d'homenatge a Badia que es va fer el 1998 a l'Acadèmia Marshall, fundada el 1901 per Enric Granados.

Aparador de la botiga de roba reciclada Roba Amiga.

Botiga del Col·leccionista

Brell original, l'any 1936 a les Planes.
Sèrie 10 - 27
Constructor: J. G. Bell (Fradellat) E.I.A.
Any de construcció: 1932 - 1937
Composició: Motor + Retenció + Motor
Amplie de via: 1,435 mm.

La Sèrie transformats en metàl·lics.
Sèrie 10 - 231
Constructor: F. Santalucia i F. C. C.
Any de construcció: 1932 - 1939
Composició: Motor + Retenció + Motor
Amplie de via: 1,435 mm.

Brell original 12, amb Terrassa de fons.
Sèrie 10 - 27
Constructor: J. G. Bell (Fradellat) E.I.A.
Any de construcció: 1932 - 1937
Composició: Motor + Retenció + Motor
Amplie de via: 1,435 mm.

Automotors de la sèrie 400/500
Sèrie: 400-413 / 500-513
Constructor: Construït per F. C. C. Sarrià
Any de construcció: 1923 - 1937
Composició: Motor + Retenció + Motor
Amplie de via: 1,435 mm.

Tren UT 111 dels anys 80's a S. Cugat
Sèrie: 111-01 - 111-03
Constructor: M. T. M. (La Miquelina)
Any de construcció: 1982 - 1987
Composició: Motor + Retenció + Motor
Amplie de via: 1,435 mm.

Tren UT 112 de 2020 a Terrassa Ribó.
Sèrie: 112-01 - 112-23
Constructor: CAF (188) i UFF (187) Accionat
Any de construcció: 1992 - 2003
Composició: M + R + R + M
Amplie de via: 1,435 mm.

Tren UT 113 del 2014
Sèrie: 113-01 - 113-19
Constructor: Alstom (CAF)
Any de construcció: 2013 - 2019
Composició: M + R + R + M
Amplie de via: 1,435 mm.

Auques

- Ed. limitades i numerades: 3€
- Festa Major de Terrassa 1929
 - XI Fira Modernista de Terrassa
 - A toc de pito de Jacint Morera
 - Col·leccionistes de Terrassa
 - Auca de Feliu Formosa

Calendaris de butxaca

- Sèries de 8 unitats: 3€
- 2013, dibuixos d'A. Sebastià i Querol
 - 2014, dibuixos de Pere Prat i Riús

Catàlegs d'exposicions 3€

- Papers de Guerra
- El Petit Príncep
- Cotxes Scalextric, un món de col·leccionisme
- Els Goigs de Terrassa
- Herois de paper
- El món de les auques

El Petit Príncep

DVD en llenguatge de signes català: 5€

Medalística

Disposen de medalles commemoratives de ben diversos esdeveniments i personalitats. Preu a convenir.

Monedes de Terrassa Facsímils

- Augmentat del senyal de Terrassa incús i anepígraf, estampat el 1472, a la guerra dels Remences: 10€
- Augmentats dels sisens d'aram encunyats a la Universitat forana de Terrassa durant la guerra dels segadors (1640-1652): 10€

Vinyetes

Col·lecció de 32 vinyetes nacionalistes: 5€

Goigs

- Sta. Maria d'Ègara 2013: 1€
- St. Jordi 2014: 1€
- St. Pere, St. Miquel i Sta. Maria d'Ègara 2014, ed. commemorativa i numerada 4pàg: 5€
- Identitat de Catalunya: 1€
- St. Fiacre: 1€
- Als Patriotes Catalans 2017: 1€
- Als Patriotes Catalans 2018: 1€
- Als Patriotes Catalans 2019: 1€

Pins de l'Associació

- 40è aniversari amb escut i corona: 1,50€
- Logo 2005-06 coure: 1,50€
- Logo 2005-06 platejat: 1,50€

Punts de llibre

- Sèries de 7 unitats: 3€ cadascuna
- *Xemeneies de Terrassa*, 1a sèrie
 - *Capgrossos de Terrassa*, 2a sèrie
 - *Capgrossos de Terrassa*, 3a sèrie
 - *Capgrossos de Terrassa*, 4a sèrie
 - *Capgrossos de Terrassa*, 5a sèrie
 - *Capgrossos de Terrassa*, 6a sèrie
 - *Capgrossos de Terrassa*, 7a sèrie
 - *Capgrossos de Terrassa*, 9a sèrie
- Preu especial les 7 sèries dels Capgrossos de Terrassa: 18€
- *Teixits Modernistes*, 8a sèrie
 - *Dissenys Modernistes*, 10a sèrie
 - *40 anys Minyons de Terrassa*, 11a sèrie
 - *Automotors elèctrics*, 12a sèrie

Sobrets de sucre

- Sèries de 6 unitats: 0,5€
- *Masies de Terrassa*, dibuixos de Montserrat Font, 1a sèrie - **exhaurit**
 - *Parc de Vallparadís de Terrassa*, fotografies de M. Paraira, 2a sèrie
 - *A toc de pito*, dibuixos de Jacint Morera, 3a sèrie - **exhaurit**
 - *Fira Modernista de Terrassa del 2016*, 4a sèrie, 12 sobrets color: 2€
 - *Festival Jazz Terrassa*, 5a sèrie, 12 sobrets color 2€ - **exhaurit**
 - *Festival Jazz Terrassa*, 6a sèrie, 12 sobrets color 2€ - **exhaurit**
 - *Festival Jazz Terrassa*, 7a sèrie, 12 sobrets color 2'5€ - **exhaurit**
 - *40 anys Minyons de Terrassa*, 8a sèrie, 12 sobrets color 2'5€
 - *Premis d'Honor de les Lletres Catalanes (1969-1993)*, 9a sèrie, 25 sobrets en color, 5€
 - *Premis d'Honor de les Lletres Catalanes (1994-2018)*, 10a sèrie, 25 sobrets en color, 5€

En venda a la seu social, a la Fira-Mercat a la plaça de Ricard Camí, els dissabtes de 10 a 14h. Per correu electrònic a coleccionistesterrassa@gmail.com i a la seu de Col·leccionistes de Terrassa.

Agenda

E exposició	F fira, mercat d'intercanvi
C conferència	I intercanvi mensual sobrets sucre
T trobada	RJ reunió de junta

Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte	Diumenge
2022					1 F	2
3	4	5	6	7	8 F	9
10	11	12 T	13 T	14 T	15 F	16
17	18 RJ	19 T	20 T	21 C Inauguració Exposició	22 F I	23
24	25	26 T E	27 T E	28 T E	29 F	30
31	1	2 T E	3 T E	4 T E	5 F	6
7	8	9 T E	10 T E	11 T E	12 F	13
14	15 RJ	16 T E	17 T E	18 T E	19 F	20
21	22	23 T E	24 T E	25 T E	26 F	27
28	1	2 T E	3 T E	4 T E	5 F	6
7	8	9 T E	10 T E	11 T E	12 F	13
14	15 RJ	16 T E	17 T E	18 T E	19 F	20
21	22	23 T E	24 T E	25 T E	26 F	27
28	29	30 T E	31 T E	1 T E	2 F	3
4	5	6 T E	7 T E	8 T E	9 F	10
11	12	13 T E	14 T E	15 T E	16 F	17
18	19 RJ	20 T E	21 T	22 T	23 F	24
25	26	27 T	28 T	29 T	30 F	

Fires, mercats i trobades

www.eltroc.org

Fira-mercat d'intercanvi

Promoció del col·leccionisme i antiguitats
Tots els dissabtes de 10 a 14h
a la plaça de Ricard Camí de TERRASSA.

Intercanvi sobrets de sucre

El 4t diumenge de cada mes, llevat de juny, juliol i agost a la seu social de l'Associació de 10 a 13.30h.
Accés pel carrer Torres Garcia s/n Centre Cultural Terrassa.

Seu social

Oberta els dimecres, dijous i divendres no festius de 2/4 de 6 a 2/4 de 9.

El mes d'agost no hi ha activitats.

Venc/canvio/ dono/busco/ compro/...

Aquesta secció és gentilmente oberta als vostres anuncis breus, envieu-ne el text a coleccionistesterrassa@gmail.com

Objectes en liquidació de l'Associació:

- Màquina portàtil d'escriure Olivetti Lettera 25 amb maleta, en bon estat, 25 €
- Tapes d'àlbums segells Unicef, d'Espanya, de diversos països amb anelles, a 1 €.
- Jocs de fulls nous d'Espanya, anys 1975/1979, 1971/1981, 1981. Donació estimativa.
- Catàlegs Yvert et Tellier anys 80, 1€ cadascun.
- Clauers de Terrassa, 2 x 1 €.
- Clauers d'arreu, 4 x 1 €.
- Milers de fulls de Loteria Nacional de Espanya.
- Àlbums de segells de ben diversos països: Cuba amb milers de segells, 40 €. Àfrica amb milers de segells, 25 €.

Encenedors

Amador Magdaleno, 931 198 979

Joguets de llauana i tren de "escala 0" (tipus Payà)

Josep Valls, 648 920 279

Plaques de cava

Intercanvi i/o compra
Jaume Bou, 639 374 919

Sobrets de sucre

Miquel Paraira
690 665 392 / 937 855 565
mparaira@yahoo.com

Goigs

Intercanvi i/o compra
Francesc Comellas, 609 935 713

L'Associació de Col·leccionistes de Terrassa no es fa responsable dels punts de vista expressats en els articles signats pels seus autors ni els comparteix necessàriament. Alhora, recomana i n'autoritza la seva difusió sempre que se n'indiqui la procedència. Seguint el compliment de la LO 15/1999, de protecció de dades de caràcter personal, l'informem que les seves dades personals de què disposem estan incorporades a un fitxer amb la finalitat de permetre la gestió social de l'associació amb els seus socis. Aquest fitxer, de titularitat i responsabilitat de l'Associació, pren totes les mesures necessàries per garantir la seguretat i confidencialitat. Li comuniquem el seu dret a accedir, rectificar, oposar-se, i si escau, cancel·lar les seves dades personals del fitxer del qual som responsables mitjançant un correu adreçat a coleccionistesterrassa@gmail.com, o per correu postal a la nostra seu social. L'opinió de l'Associació no coincideix necessàriament amb la dels articles firmats.

Publicació periòdica informativa de
l'Associació de Col·leccionistes de Terrassa
Rambla d'Ègara, 340 2a - Centre Cultural Terrassa
08221 Terrassa
GPS: X 415897 Y 4539238
Cel: coleccionistesterrassa@gmail.com
Dipòsit legal B-28609-2011
ISSN 2014-3265 / ISSN Internet 2014-587X